

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 113.181 van 4 december 2002
in de zaak A. 118.903/VII-26.190**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat R. JESPERS,
 kantoor houdende te 2100 DEURNE-ANTWERPEN,
 Sint-Rochusstraat 59

 tegen :

 de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
 Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Turkse nationaliteit, op 25 maart 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 7 december 2001 tot weigering van regularisatie;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. STERCK, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 14 oktober 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 november 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. JANSSEN, die, loco advocaat R. JESPERS, verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd
H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van
artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken
blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan
worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt
kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij heeft op 28 januari 2000 een
regularisatieaanvraag ingediend op basis van de wet van 22 december 1999 betreffende de
regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op
het grondgebied van het Rijk.

1.2. Op 16 oktober 2001 stelde de Tweede Kamer van de Commissie voor
regularisatie vast dat de verzoekende partij “niet-gerechtvaardigd afwezig was op de zitting
van 28/08/2001 en licht de minister in, overeenstemmend de bepalingen van artikel 11,
par. 2 van het Koninklijk Besluit van 5 januari 2000 teneinde de bepalingen van artikel 11
van de wet van 22 december 1999 toe te passen”. Dit advies bevat volgende overwegingen:

“Overwegende dat de zaak zich als volgt voordoet:

Ter zitting is advocaat P. Buyck verschenen. Hij legt een telegram van 19 juli 2001
voor, waaruit blijkt dat de aanvrager door zijn in Turkije verblijvende echtgenote wordt
verzocht naar haar te komen omdat zij aan een ernstige ziekte lijdt. De raadsman
verklaart niet te weten waar zijn cliënt momenteel vertoeft.

Luidens artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 5 januari 2000 kan de ernstig
zieke vreemdeling, die een medisch getuigschrift voorlegt, zich laten
vertegenwoordigen door zijn advocaat. Te dezen wordt dergelijk getuigschrift niet
voorgelegd, zodat geen vertegenwoordiging mogelijk is.

De Commissie stelt verder vast dat geen geldige reden, zoals een toestand van
overmacht, voor het niet verschijnen voorhanden is, zodat geen uitstel kan worden
verleend.

Volgens art. 10 van de wet van 22 december 1999 werden de oproepingen
rechtsgeldig bezorgd op het in art. 9,5/ bedoelde adres, per gewone post en met
toepassing van art. 25 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt, door
tussenkoms van de gemeentepolitie van de plaats waar de aanvrager verblijft.

Verzoeker liet na de Commissie uiterlijk binnen de vijf werkdagen na de dag van
de zitting, de reden te melden van zijn niet verschijnen bij aangetekend schrijven
(Koninklijk Besluit van 5 januari 2000, Art.11,par.2).

De Kamer stelt vast dat de aanvrager niet-gerechtvaardigd afwezig was op de
zitting van 28/08/2001 en licht de Minister in, overeenstemmend de bepalingen van
artikel 11, par.2 van het Koninklijk Besluit van 5 januari 2000(teneinde de bepalingen
van artikel 11 van de wet van 22 december 1999 toe te passen.”.

1.3. Op 7 december 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken een negatieve beslissing betreffende de aanvraag tot regularisatie. Die beslissing luidt letterlijk als volgt :

"(...)

Aansluitend de aanvraag tot regularisatie door U ingediend bij de Burgemeester van ANTWERPEN, op 28/01/2000 en die het nummer 20602000012804935 draagt, heeft de Kamer van de Commissie voor Regularisatie mij, overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van sommige categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, ingelicht over uw niet-gerechvaardigde afwezigheid op de zitting van 28/08/2001 om 8u45 (advies in bijlage).

Overeenkomstig artikel 11 van de hoger vermelde wet leidt deze niet-gerechvaardigde afwezigheid tot een negatieve beslissing.

Overeenkomstig artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 9 juli 2000 beschikt u over 30 dagen om een verzoekschrift tegen deze beslissing in te dienen.

(...)".

Dit is de bestreden beslissing;

1. Ten aanzien van de toepassing van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit;

Overwegende dat in een tweede middel de schending wordt ingeroepen van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 11 van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (Regularisatiewet); dat de verzoekende partij betoogt dat haar raadsman op de zitting van de Commissie voor regularisatie een telegram heeft voorgelegd waarvan de inhoud als volgt luidde (vertaling):

“Lieve echtgeno(o)t(e),
Ik ben ziek. Kom snel. De dokter zegt dat ik kanker heb.”

dat zij stelt dat “er dient aanvaard dat er een foute toepassing, minstens foute interpretatie wordt gegeven in de bestreden beslissing aan de bepaling van artikel 11 van de regularisatiewet, en inzonderheid aan het begrip ongerechtvaardigde afwezigheid, dat door de beslissing gelijk wordt gesteld met overmacht, terwijl overmacht een ernstiger graad van onmogelijkheid veronderstelt dan een ongerechtvaardigde afwezigheid.”;

Overwegende dat noch in het advies van de Commissie voor regularisatie, noch in de bestreden beslissing zelf wordt aangegeven waarom de ingeroepen omstandigheden niet als een grond van rechtvaardiging van de afwezigheid van de verzoekende partij kunnen worden beschouwd; dat de verwerende partij weliswaar over geen enkele beoordelingsmacht lijkt te beschikken zodra de niet-gerechvaardigde afwezigheid is vastgesteld (artikel 11 van de Regularisatiewet) maar dat dit er haar niet van vrijstelt voorafgaand te oordelen of de aanwezigheid al dan niet gerechtvaardigd was; dat zulks niet in de bestreden beslissing is gebeurd; dat, in tegenstelling tot de conclusies van het auditorsverslag, dergelijk middel, zoals het is geadstrueerd, niet in "korte debatten" kan worden onderzocht;

Overwegende dat er bijgevolg geen ernstige grond is om toepassing te maken van artikel 26 van voornoemd koninklijk besluit van 9 juli 2000 en dat de zaak zal moeten worden onderzocht en behandeld overeenkomstig de artikelen 21 tot 25 van het eerdergenoemd koninklijk besluit;

2. Betreffende de vordering tot schorsing

Overwegende dat in het auditorsverslag in subsidiaire orde wordt voorgesteld de vordering tot schorsing te verwerpen wegens gebrek aan ernstige middelen;

Overwegende dat de vordering tot schorsing bij aangetekend schrijven verzonden op 2 april 2002 ter kennis werd gebracht van de verwerende partij, die het schrijven heeft ontvangen op 3 april 2002; dat de op 24 april 2002 ingediende nota bijgevolg op grond van artikel 6, tweede lid van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat hierboven reeds werd uiteengezet dat het middel *prima facie* niet ongegrond en dus ernstig is;

Overwegende dat, met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, de verzoekende partij het volgende uiteenzet:

"Verzoeker is sedert 1992 in België.

Hij spreekt perfect nederlands, werkt sedert augustus 2000 officieel met een toelating die hij verkreeg in het kader van de regularisatieaanvraag (zie bijlage).

Hij situeert kwasi al zijn belangen in België.

Verzoeker stelt volledig geïntegreerd te zijn in het sociaal-economisch weefsel van België en de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou deze bindingen ongedaan maken.

Hij wenst bovendien de procedure voor uw Raad van State te kunnen opvolgen en stelt dat het recht van verdediging vereist dat hij op een normale wijze met zijn raadsman kan communiceren, wat per telefoon of fax, gezien de complexiteit van het dossier, niet mogelijk is.";

Overwegende dat deze uiteenzetting, bij gebrek aan tegenspraak vanwege de verwerende partij, overtuigt;

Overwegende dat de wettelijke voorwaarden vervuld zijn opdat de Raad van State de schorsing zou kunnen bevelen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de minister van Binnenlandse Zaken van 7 december 2001 tot weigering van regularisatie.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring zal worden onderzocht en behandeld overeenkomstig hetgeen bepaald is in de artikelen 21 tot 25 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Artikel 3

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier december tweeduizend en twee, door

de H. E. BREWAEYS, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

Mevr. C. PETERS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.